

දුත් ජාතකය

තවද සාධාරණ වූ සර්වඳයන් වහන්සේ ගේත්වනාරාමයෙහි වැඩිවසන සමයෙහි තාශේණාසවගතවූ හික්ෂු කෙණෙකුන් වහන්සේ අරහය මේ ජාතකය දක්වන ලද. මෙහි වර්ථමාන කරාව තවටතෙහි කාක ජාතකයෙන් විස්තර වශයෙන් බස්නේය. මෙහි වනාහි සර්වඳයන් විසින් මහණෙනි මේ හික්ෂුහු තාශේණාවෙහි අධිකත්වයෙන් ඉස්කැපීමට පැමිණියේ වේදුයි වදාරා ඒ කෙසේදුයි ආරාධිත වූ සර්වඳයන් වහන්සේ ඉක්ත්වන් දක්වා වදාල සේකී.

යටගිය දච්ච බරණැස් තුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්පුරුත්වෙනු රාජ්ප්‍රය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයේ ඒ රජ්පුරුත්වන්ට ප්‍රත්ව උපන්නාහ. අන්නාපාන යහපත් කොට අනුහව කරණ හෙයින් පාර්නසුද්ධ රජ්පුරුත්වයේ කියා නම් තුබුහ. ඒ රජ්පුරුත්වේ අන්නාපාන කණලද බොහෝ මනුෂ්‍යයන් මධ්‍යයේ දළපුවුසේසත්යට සිංහාසනයෙහි ඉද රන්තලියෙහි ලාභ රසමසවුලෙන් යුක්තවූ ආහාර බොහෝ දෙනා මධ්‍යයෙහි අනුහව කරන්නාහ. එවිට එක්තරා පිටිසර මනුෂ්‍යයෙක් රජ්පුරුත්වන් බත් මේ නිමන තෙනට ආයේ රජ්පුරුත්වන් මේ නිමවන්නාවූ බොහෝ බලු හෝදා දැක තාශේණා ඉවසාගත නොහෙන්නේ අතක් උඩිනගා මම දුතයයි කියා අඛගැසීය. ඒ අවධියේ යම් කෙණෙක් මම දුතයයි කියා අඛගැසී නම් උන්ට අවකාස ඇර රජ්පුරුත්වන් කරා ගෙණයන්නාහ. එසේ හෙයින් ඔහු දුතයයි කියා කි හෙයින් මනුෂ්‍යයන් දෙපලට බෙදී උග්‍ර අවකාස අඹහ. ඔහු වහා අවුත් රජ්පුරුත්වන් මෙනිමවන්නාවූ රන්තලියෙන් බත් පිඩික් උකාගෙණ කාපිය. එතන සිටි පුරුෂයෙක් නමා අතතුවූ කඩුව කොපුවෙන් ඇද අයා ඉසකපන්ට වන. රජ්පුරුත්වේ උගේ ඉස නොකපවයි රජ්පුරුත්වේ තලියෙන් අත අයා ඕහට බත්කන්වහැර කා ඉක්තිති මිහිර පැනුත් පොවා අත කට සේදවා කපුරු හා බුලතක් කවා අන්තයෙහි ඇයි තෝ කටර රජ්පුරුත්වෙනු ලගකිට අවිදුයි විවාරන්නා කියන්නේ කිමෙන් මම ඇශ්විත් තුළ වහන්සේගේ තලියෙන් බත්කැමීමය, එසේ හෙයින් යලෝක්ත වූ රජ්පුරුත්වන් වහන්ස තාශේණාවසගතවූ ආවාවූ මට කෝප නොකළමැනවයි කිහ. රජ්පුරුත්වේත් උ කි බසට සතුවුව එම්බල ඒ එසේ මය යම් මනුෂ්‍යකෙණෙක් දුක්ගන්නේ තාශේණාව මූලිකවමය, එසේ හෙයින් මමත් තාශේණාවසගත ඉන්නා එකකිමි. එසේහෙයින් තොයිත් තාශේණාවසගත ආ හෙයින් දුතයන්ට සංග්‍රහ කළමනානොවේදුයි එළගෙරින් සියයක්ද ගම්වර පසක්ද අභිඛු බොහෝ සංග්‍රහ කළහයි වදාරා මේ දුත ජාතකය නිමවා වදාලසේක. මේ බණ අවසානයෙහි හික්ෂුන් වහන්සේ අනාගාමීලයෙහි පිහිටි සේකැයි වදාරා මේ ජාතකය නිමවා වදාල සේක. එසමයෙහි තාශේණාවසගතවූ පුරුෂයානම් මෙසමයෙහි මේ හික්ෂුහුය. එසමයෙහි පාර්නසුද්ධ රජ්පුරුත්වේ නම් දැන් බුදුවූ මම්මයයි වදාල සේකී.